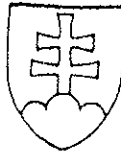

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 1. 3. 2007
a vykonateľnosť dňa 23. 3. 2007
Krajský súd v Bratislave
dňa 14. MAR. 2007

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky Drieňová 24, 826 03 Bratislava	
Došlo:	08. 03. 2007
Číslo <u>809</u>	Pridelené <u>LLP</u>
Prílohy <u>1</u>	

ROZSUDOK**V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančenika a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a Mgr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: **Železnice Slovenskej republiky, Klemensova 8, Bratislava**, zastúpený JUDr. Ivan Piterka, advokát, Vansovej 2, Bratislava, proti žalovanému: **Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, Drieňová 24, Bratislava**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2006/DZ/R/2/016 zo dňa 17.02.2006, rozhodol

t a k t o :

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného č: 2006/DZ/R/2/016 zo dňa 17.02.2006 podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 679.995,- Sk na účet jeho právneho zástupcu do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa včas podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2006/DZ/R/2/016 zo dňa 17.02.2006, ktorým zmenil prvostupňové rozhodnutie úradu tak, že znížil pokutu z pôvodných 50.000.000,- Sk na 12.500.000,- Sk a uložil sankciu len za porušenie zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy SR (ďalej len zákon č. 136/2001 Z.z.). Prvostupňovým rozhodnutím č. 2005/DZ/2/1/084 zo dňa 10.08.2005 úrad rozhodol, že žalobca poskytovaním provízie pri poskytovaní služby železničnej nákladnej dopravy hromadných substrátov pre veľkoodberateľov na stredných a dlhých tratiach na území SR podnikateľovi EXPRESS GmbH, Express Slovakia a.s., PROXAR SLOVAKIA, a.s. a NAKURAIL AG znevýhodnil ostatných odberateľov tejto služby voči podnikateľom vyššie uvedeným, čím zneužil svoje dominantné postavenie na relevantnom trhu poskytovania služby nákladnej železničnej

dopravy hromadných substrátov pre veľkoodberateľov na stredných a dlhých tratiach na území SR uplatňovaním rozdielnych podmienok pri zhodnom alebo porovnateľnom plnení.

Žalobca podal včas návrh na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného a žiadal ho zrušiť s odôvodnením, že neboli splnené zákonné dôvody na jeho vydanie. V žalobe poukázal najmä na to, že správny orgán založil svoje rozhodnutie na aplikácii dvoch rôznych právnych predpisov a to zákona č. 136/2001 Z.z. a skôr účinného zákona č. 188/1994 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže. Podľa žalobcu žalovaný správne uznal dôvody žalobcu uvedené v rozklade v časti zodpovednosti žalobcu za porušenie zákona v období od 27.01.1998 do 30.04.2001 v tom zmysle, že za toto obdobie ide o porušovanie zákona č. 188/1994 Z.z., kde jednoročná lehota na vydanie rozhodnutia od začatia konania i objektívna trojročná lehota na uloženie sankcie uplynula a pokutu uložiť už nemožno. Nesprávne však neuznal dôvody v časti zodpovednosti žalobcu za porušenie zákona v období od 01.05.2001 do 31.12.2001 z dôvodu, že v tomto období už platil zákon č. 136/2001 Z.z., ktorý má iné lehoty a to subjektívnu 4-ročnú a objektívnu 8-ročnú od porušenia zákona, ktoré neuplynuli a preto zákon č. 136/2001 Z.z. aplikovať možno.

Podľa žalobcu dôvod, prečo nemožno aplikovať priamo zákon č. 136/2001 Z.z. je ustanovený priamo v tomto zákone, ktorý predchádzajúci zákon č. 188/1994 Zb. zrušil a kolízia predchádzajúcej a novej právnej úpravy je riešená v prechodných a záverečných ustanoveniach zákona č. 136/2001 Z.z., kde sa v ust. § 44 ods. 5 rieši otázka lehôt, ktoré začali plynúť pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona. Podľa žalobcu sporná lehota uplynula 27.01.2001, prípadne ak by išlo o pokračovací alebo trvajúci správny delikt, posledným dňom by bol 31.12.2001.

Žalobca ďalej uvádza, že ak by aj akokoľvek bolo sporné uplatnenie alebo výklad § 44 ods. 5 rieši zákon i situáciu uplatnenia deliktuálnej zodpovednosti v situácii, kedy prichádza do úvahy aplikácia pôvodnej i novej právnej normy pri uložení pokuty podľa právnej zásady, že sa použije tá právna úprava, ktorá je pre delikventa priaznivejšia. Toto upravuje zákon č. 136/2001 Z.z. v ust. § 44 odsek 6. Keďže pre žalobcu je použitie právnej úpravy starého zákona jednoznačne priaznivejšie, je treba aplikovať túto právnu úpravu. Súčasne žalobca namietal nedostatok pasívnej legitímácie, keďže prevodom jeho podnikateľskej činnosti by malo dôjsť aj k zániku jeho deliktuálnej zodpovednosti. Žalobca nerozporoval zistený skutkový stav, ale namietal nedostatok právomoci žalovaného udeliť mu pokutu, keďže žalobca nie je zodpovedný za zistený delikt. V závere žaloby žalobca namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia, nakoľko sa žalovaný v druhostupňovom rozhodnutí nevysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v rozklade a to týkajúcimi sa predovšetkým neaplikácie § 44 ods. 5 zákona č. 136/2001 Z.z., ďalej prečo žalovaný aplikoval uvedený zákon napriek zneniu § 44 ods. 6 zákona č. 136/2001 Z.z., a to napriek tomu, že sa žalobca uvedeného v rozklade domáhal.

Žalovaný správny orgán navrhol žalobu zamietnuť v zmysle písomného vyjadrenia zo dňa 14.07.2006, v ktorom uviedol, že v danom prípade je vylúčená aplikácia § 44 ods. 5 zákona č. 136/2001 Z.z., nakoľko žalobca podľa žalovaného porušil 2 rôzne právne predpisy a ich 2 rôzne ustanovenia a to § 7 ods. 5 písm. c) zákona č. 188/1994 Z.z. v období od 27.01.1998 do 30.04.2001 a § 8 ods. 2 písm. c) zákona č. 136/2001 Z.z. v období od 01.05.2001 do 31.12.2001. Za prvé obdobie úrad len konštatoval porušenie zákona, avšak neuložil žiadnu sankciu vzhľadom k tomu, že uplynula objektívna prekluzívna lehota na jej uloženie. Za druhé porušenie, ktoré však konštatoval v rozmedzí 8 mesiacov uložil žalobcovi

sankciu, nakoľko prekluzívne lehoty v čase vydania rozhodnutia ešte neuplynuli. Podľa žalovaného žalobca mylne predpokladá, že jediná prekluzívna lehota na uloženie pokuty za celé porušovanie oboch zákonov začala plynúť hneď prvým dňom porušenia, t.j. 27.01.1998 a vypršala po 3 rokoch, teda dňa 27.01.2001. Žalovaný orgán správny delikt klasifikoval ako trvajúci, z povahy ktorého vyplýva, že prekluzívna lehota začne plynúť až posledným dňom porušenia, tvrdí však, že táto otázka ostáva irelevantnou, nakoľko rozhodnutie nesankcionuje žalobcu za obdobie porušovania zákona č. 188/1994 Z.z.. V posudzovanom časovom úseku došlo k porušeniu len platného a účinného zákona č. 136/2001 Z.z., v plnom rozsahu je preto potrebné uplatniť ustanovenia tohto zákona o ukladaní pokút. Rovnako žalovaný nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že okrem uvedeného bolo treba uplatniť ust. § 44 ods. 6 zákona č. 136/2001 Z.z., nakoľko úradom sankcionované konanie žalobcu spadá do obdobia po skončení účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a nasl. O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.), ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v intenciách zákona č. 188/1994 Z.z. v spojení so zákonom č. 136/2001 Z.z.. a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, keď žalobca bol ukrátený napadnutým správnym rozhodnutím na svojich právach, a preto ho ako nezákonné podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému správne mu orgánu na ďalšie konanie.

Súd rozhodol o žalobe žalobcu na pojednávaní dňa 15.11.2006 rozsudkom vo veci samej v súlade s ust. § 250g O.s.p.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb, alebo opravných prostriedkov preskúmajajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, t. j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

Súd v intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. musí preskúmať aj zákonnosť postupu správneho orgánu. Postupom správneho orgánu sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený, ale súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a konanie musí ukončiť vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na také konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Podľa článku 1 veta prvá Ústavy SR je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.2.2004 sp.zn. PL.ÚS 15/03 je základnou zásadou, z ktorej vychádza zákonodarstvo v demokratickom a právnom štáte, zásada predvídateľnosti zákona, ktorá je naplnená len vtedy, ak dôsledky zákonnej úpravy sú nielen čitateľné, ale aj zrozumiteľné pre jej používateľov a adresátov. Zásadu predvídateľnosti zákona treba považovať za neoddeliteľnú súčasť princípu právnej istoty,

ktorý je v súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu jeden zo základných princípov právneho štátu (II. ÚS 22/95, II. ÚS 48/97, II. ÚS 30/99).

Podľa § 1 zákona č. 136/2001 Z.z. účelom tohto zákona je ochrana hospodárskej súťaže na trhu výrobkov, výkonov, prác a služieb pred jej obmedzovaním, ako aj vytváranie podmienok na jej ďalší rozvoj s cieľom podporiť hospodársky rozvoj v prospech spotrebiteľov a úprava právomoci a pôsobnosti Protimonopolného úradu Slovenskej republiky.

Podľa § 44 ods. 5 cit. zákona lehoty, ktoré začali plynúť pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa až do ich uplynutia posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 44 ods. 6 cit. zákona na ukládanie pokút za porušenie ustanovení tohto zákona, ku ktorému došlo pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa použijú ustanovenia tohto zákona, ak sú pre podnikateľa priaznivejšie.

Podľa § 7 ods. 5 písm. c) zákona č. 188/1994 Z.z. je zneužitím dominantného postavenia uplatňovanie rozdielných podmienok pri zhodnom alebo porovnateľnom plnení voči jednotlivým podnikateľom, ktorými sú títo v hospodárskej súťaži znevýhodňovaní (diskriminácia),

Podľa § 8 ods. 2 písm. c) zákona č. 136/2001 Z.z. je zneužitím dominantného postavenia uplatňovanie rozdielných podmienok pri zhodnom alebo porovnateľnom plnení voči jednotlivým podnikateľom, ktorými sú alebo môžu byť títo podnikatelia znevýhodňovaní v súťaži.

Z administratívneho spisového materiálu v danej veci vyplýva, že žalobca od svojho vzniku do 31.12.2001 vykonával aj činnosť spočívajúcu v poskytovaní služieb železničnej nákladnej dopravy, ktorá zahŕňala i prepravu hromadných substrátov pre veľkoodberateľov v rámci Slovenskej republiky. Táto podnikateľská činnosť bola na základe zákona č. 259/2001 Z.z, ktorou bol novelizovaný aj zákon o ŽSR žalobcovi odňatá a prevedená na základe tejto zákonnej normy i s príslušnými časťami podniku ŽSR, ktoré túto podnikateľskú činnosť prevádzkovali, do majetku právnickej osobe: Železničnej spoločnosti, a.s. ku dňu 01.01.2002. Týmto dňom ŽSR túto podnikateľskú činnosť ukončili. Prvostupňový orgán rozhodnutím zo dňa 10.08.2005 č. 2005/DZ/2/1/084 uložil žalobcovi pokutu vo výške 50.000.000,- Sk za to, že žalobca zneužil svoje dominantné postavenie na trhu tým, že niekoľkým tam identifikovaným obchodným partnerom poskytol provízie pri poskytovaní služby železničnej nákladnej dopravy hromadných substrátov tak, že týmto znevýhodnil ostatných odberateľov tejto služby, čo bolo správnym orgánom hodnotené ako konanie v rozpore so zákonom a to konkrétne ust. § 7 ods. 5 písm. c) zákona č. 188/1994 Z.z. a ust. § 8 ods. 2 písm. c) zákona č. 136/2001 Z.z. Správny orgán ustálil, že žalobca porušoval zákon v období od 27.01.1998 do 31.12.2001. Žalobca podal voči rozhodnutiu rozklad, v ktorom nerozporoval zistený skutkový stav, ale rozporoval nedostatok právomoci žalovaného udeliť pokutu, nedostatok pasívnej legitímácie a nedostatok svojej zodpovednosti za porušenie zákona ako aj nesprávnu aplikáciu a výklad zákona č. 136/2001 Z.z. Žalovaný vydal dňa 17.02.2006 napadnuté rozhodnutie, v ktorom uznal za oprávnené dôvody žalobcu v časti zodpovednosti žalobcu za porušenie zákona v období od 27.01.1998 do 30.04.2001, neuznal však dôvody žalobcu v časti zodpovednosti za porušenie zákona v období od 01.05.2001 do

31.12.2001 a rozhodnutím uložil žalobcovi pokutu vo výške 12.500.000,- Sk vzhľadom na skrátenie doby porušovania zákona.

Súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a spisového materiálu súvisiaceho s vecou zistil, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný sa v ňom nevysporiadal s námietkami žalobcu uvedenými v rozklade a ani neuviedol konkrétne dôvody, prečo nie je možné aplikovať uvádzané znenie ust. § 44 ods. 5 zákona č. 136/2001 Z.z., hoci sa žalobca v rozklade takéhoto vysvetlenia domáhal, rozhodnutie neodôvodňuje, prečo je aplikácia zákona č. 136/2001 Z.z. možná, prečo žalovaný tento zákon použil a v čom vidí priaznivosť v použití tohto zákona pre žalobcu, hoci žalobca sa v rozklade domáhal použitia predchádzajúcej právnej úpravy, ktorej priaznivosť pre svoje konanie dostatočne vysvetlil a objasnil. Rozhodnutie žalovaného sa teda vôbec nezaobera vyvrátením právne logických argumentov žalobcu, že predchádzajúca právna úprava je podľa neho pre jeho konanie priaznivejšia.

Žalovaný dostatočne nereagoval na predmetné ust. § 44 ods. 5 a ods. 6 cit. zákona a aplikoval právny predpis bez toho, aby sa zaoberal alebo posudzoval vplyv prechodných a záverečných ustanovení zákona č. 136/2001 Z.z. na posúdenie skutkového stavu z právneho hľadiska a aplikovania príslušných právnych predpisov na vzniknutú situáciu, resp. bez toho, aby jednoznačným spôsobom vyvrátil tvrdenia žalobcu o uplynutí prekluzívnej lehoty obsiahnuté v rozklade.

Tu je potrebné podotknúť, že samotné vyjadrenie žalovaného k žalobe doručené súdu, v ktorom sa síce žalovaný už podrobne venuje jednotlivým námietkám žalobcu, ktoré tento uplatnil už v rozklade, však v žiadnom prípade nemôže nahrádzať samotné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktoré musí obsahovať, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Na záver treba poznamenať, že v napadnutom rozhodnutí je uvedené, že nie je možné uložiť žalobcovi pokutu za konanie, ku ktorému došlo za účinnosti zákona č. 188/1994 Z.z. Z odôvodnenia vyplýva, že konanie, ktoré možno pokutovať trvalo v období od 01.05.2001 do 31.12.2001, t.j. 8 mesiacov. Dĺžka protisút'ážného konania nebola prvostupňovým orgánom posúdená správne, čo správne konštatoval aj žalovaný, ktorý má za to, že dĺžka protisút'ážného konania predstavuje cca 1/4 z pôvodnej dĺžky protisút'ážného konania, za ktoré bola uložená pokuta vo výške 50.000.000,- Sk. Súd má za to, že pri ukladaní pokuty 12 500 000,- Sk žalovaným mal tento riadne zohľadniť kritérium dĺžky porušovania zákona a vzhľadom na relatívne krátku dobu protisút'ážného konania výšku pokuty znižiť primerane dobe eventuálneho porušovania zákona tak, aby pokuta mala preventívny ako aj represívny účinok. Suma 12.500.000,- Sk tomuto kritériu podľa súdu nezodpovedá a je neprimerane vysoká, pričom jej výška nezodpovedá ani dobe 8 mesiacov v porovnaní s takmer 36 mesiacmi, za ktoré bol sankcionovaný žalobca v prvostupňovom rozhodnutí. Výškou pokuty sa bude žalovaný zaoberať v prípade preukázania nedôvodnosti ostatných námietok žalobcu.

Keďže z preskúmaného rozhodnutia nevyplýva, ako sa žalovaný vypořiadal so všetkými dôvodmi rozkladu, považuje súd napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a preto ho bolo potrebné podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. zrušiť a vec

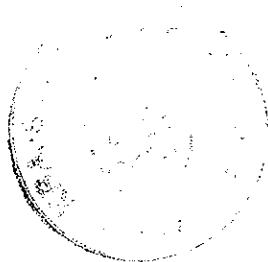
vrátiť žalovanému na ďalšie konanie s tým, že žalovaný správny orgán je v zmysle § 250j ods. 6 O.s.p. viazaný právnym názorom súdu.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal právo na ich náhradu v celkovej sume 679.995,- Sk. Priznané trovy konania pozostávajú z náhrady za zaplatený súdny poplatok za žalobu vo výške 500.000,- Sk a z trov právneho zastúpenia žalobcu advokátom za 4 úkony právnej služby – prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd dňa 09.03.2006, účasť na pojednávaní dňa 15.11.2006 a písomné vyjadrenie týkajúce sa veci samej, pričom za 4 vykonané úkony predstavuje tarifná odmena podľa § 9 a § 10 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. z hodnoty veci 12.500.000,- Sk sumu 37.650,- Sk, čo spolu s paušálnou náhradou 4x 164,- Sk predstavuje sumu 4 x 37.814,- Sk. Právny zástupca žalobcu je platiteľom dane z pridanej hodnoty, preto má nárok na náhradu trov konania zvýšenú o daň z pridanej hodnoty vo výške 19 % (4x 7.184,70,- Sk), t.j. celkom trovy konania predstavujú sumu 679.995,- Sk. Náhradu trov konania v sume 679.995,-Sk je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu v súlade s § 149 ods. 1 O. s. p. Súd nepriznal právnemu zástupcovi odmenu za 1 úkon právnej služby- porada s klientom, ktorá sa mala uskutočniť dňa 10.03.2006 a to z dôvodu, že právny zástupca žalobcu tento úkon ničím nepreukázal.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nemožno podať odvolanie .

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

V Bratislave, dňa 15.11.2006

Mgr. Viliam Pohančénik
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ladislava Drahovská